

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Бургас, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Ханджиев

Членове: Десислава Д. Щерева
Янко Н. Новаков

при участието на секретаря Станка Ст. Ангелова
като разглежда докладваното от Янко Н. Новаков Въззивно търговско дело № 20232001000006 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

С Решение № 273 от 06.12.2022 г. по търговско дело № 20212100900187/2021 г. на Окръжен съд - Бургас е отхвърлен искът на А. В. С., руски гражданин, роден на ***** г., с постоянен адрес: Р.Ф. гр. Т. ул. „С. № *, ап. *, със съдебен адрес гр. Б, ул. „Т*“ № *, ап. * - адв. Т. П., предявен на основание чл. 125, ал. 3 от Търговския закон, за осъждане на ответника „К.“ ООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. Ц. ул. „С. №7, със съдебен адрес гр. Б., ул. „А.“ № * – адв. Н. Д. да заплати на ищеца сумата от 35200 лева, представляваща равностойността на дружествения му дял в ответното дружество поради прекратяването на членството му през март 2020г., ведно със законната лихва, считано от завеждането на делото на 26.04.2021г до окончателно изплащане. Със същия акт в полза на ответника са присъдени съдебноделоводни разноски в размер на 1600 лева.

Ищецът А. С. е останал недоволен от решението и моли за неговата отмяна с подадена в срок въззивна жалба.

Изразил е несъгласие с мотивите на окръжния съд, че към 31.03.2020г. (датата по чл. 125, ал. 3 от ТЗ), ответното дружество имало задължения към съдружниците за връщане на допълнителни парични вноски в общ размер от 634548,80 лева. В тази връзка било кредитирано заключение на вещо лице, което обаче не съдържало еднозначен отговор, а давало няколко варианта за чистата стойност на активите.

Общото събрание на съдружниците не било приемало решения за внасяне на допълнителни парични вноски респ. за определяне на срокове за връщането им. Следователно внесените от съдружниците суми в посочения от вещото лице размер нямали характер на вноски по чл. 134, ал. 1 от ТЗ, а следвало да бъдат осчетоводени като допълнителен резерв. В този смисъл било и заключението на вещото лице, което в тази му част било игнорирано. В него било пояснено също, че доброволните вноски на съдружниците (без съответно решение на общото събрание) следвало да се отчитат по реда на счетоводен стандарт 20 като приход на дружеството.

Според последователната практика на съда и на данъчната администрация допълнителните парични вноски на съдружниците, подлежащи на възстановяване в определен срок, следвало да се третираат като разчети, а не да бъдат представяни в счетоводния баланс като задължения. При неизпълнение на условията за връщането им те следвало да формират приход за дружеството.

Неправилно била възприета защитната теза на ответното дружество, че голяма част от вземанията на съдружниците били съдебно предявени, а исковете по приключилите дела – уважени. Касаело се за промени в имуществото на ответното дружество, въз основа на факти, настъпили след прекратяване на членственото и правоотношение през март 2020 г., и поради това - непротивопоставими на ищеца.

Първоинстанционният съд игнорирал важна част от писмените доказателства. Сред тях били и приетите от общото събрание ГФО за 2017 и 2018 г., от които ставало ясно, че няма промяна в счетоводната политика. Сумата на актива за тези години възлизала на съответно на 679000 лева и 733000 лева, а на пасива (без собствения капитал, резервите и финансовия резултат) - съответно на нула лева и 61000 лева.

Според заявления за обявяване в търговския регистър ГФО за 2019

година, съставен на 11.3.2020 г., също нямало промяна в счетоводната политика. Посочената в него сумата на актива възлизала на 704000 лева при нулев пасив (без собствения капитал, резервите и финансовия резултат).

Тези доказателства давали реална оценка на финансовото състояние на дружеството от началото на 2017 г. до края на 2019 г. и отразявали разбирането му за характера на внесените от съдружниците вноски като резерви.

За първи път дадените от съдружниците парични средства били отразени като задължения в представения междинен баланс към 31.3.2020 г. Неприемлива била тезата на ответника, че това се дължало на предявените през 2019 г. искания на съдружниците за връщане на платеното от тях. Такива претенции изобщо не били отчетени при съставянето на ГФО за 2019 г.

Затова съдът неправилно възприел варианта, предложен в т. 2 от основното заключение по съдебно-счетоводната експертиза, според който по междинен баланс към 31.03.2020 г. чистата стойност на активите била отрицателна величина.

Стойността на дружествения дял на ищеца към 31.3.2020 г. трябвало да се изчисли на базата на счетоводния отчет, отразяващ вноските на съдружниците като резерви - при актив 708000 лева (текущи краткотрайни активи на стойност 589000 лева и парични средства в размер на 119000 лева) и при нулев пасив (без собствения капитал, резервите и финансовия резултат).

Дори да се приемела тезата, че вноските на съдружниците следвало да се отразят като задължения, трябвало да се кредитира предложеният вариант по т. 4 от допълнителното заключение с актив 708000 лева и пасив (без собствения капитал, резервите и финансовия резултат) от 336000 лева. При съобразяване на отразеното в т. 3 от допълнителното заключение активът следва да се увеличи със стойността на направените от съдружниците вноски, като пасивът в този случай оставал нулев.

Освен това в междинния счетоводен отчет на дружеството били отразени безсрочни парични задължения към съдружниците, част от които били погасени по давност. Тази част била отразена в отделен вариант,

предложен от експертизата, но той бил игнориран при решаването на спора. Изводът, че ответникът признавал задълженията си, поради което нямало основание да ги отписва, не отговарял на въпроса за счетоводното им отчитане.

Жалбата е оспорена от ответника с представен в срок писмен отговор.

Според тази страна било безспорно установено, че съдружниците направили парични вноски в общ размер от 634 548,89 лева. Това били заемни средства, подлежащи на връщане.

Неправилна била интерпретацията, че според Счетоводен стандарт 20 невърнатите в срок суми трябвало да формират приход на дружеството. Този стандарт касаел счетоводното отчитане на правителствените дарения и помощи. Освен това нито един от съдружниците не бил предоставил средствата безвъзмездно. Това личало и посочените основания в платежните документи.

На общото събрание на дружеството в периода 27.05.2019 г. – 05.07.2019 г. съдружници, сред които и ищецът, предложили да придобият недвижими имоти за сметка на заплатените от тях като допълнителни парични вноски като алтернативно поискали връщане на дадените средства (за ищеца А. С. те възлизали на 31519,91 лева). Последвали съдебни искиове. По приключилите дела били поставени осъдителни решения.

Вноските били направени от съдружниците за финансиране на строителни дейности на дружеството, поради което нямало основание за осчетоводяването им като резерви. С признанието на задълженията и със завеждането на исковите процеси била прекъсната погасителната давност.

Погрешно било препращането на другата страна към финансовите отчети за минали периоди. При очертания спор правилно била допусната и изслушана експертиза за анализ на междинния счетоводен баланс към 31.03.2020 г.

Към отговора на въззивната жалба е приложен договор за правна защита и платежно нареждане за адвокатски хонорар.

И двете страни са поискали присъждане на съдебноделоводни разноски.

Бургаският апелативен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, приема следното:

Атакуваното решение е валидно и допустимо.

Не се спори, а и е видно от справка в публичния търговски регистър, че въззивникът А. С. е бил съдружник в ответното дружество „К.“ ООД с дружествен дял, съответстващ на 5% от капитала (250/5000).

Няма разногласие по въпроса, че членственото правоотношение е било прекратено въз основа на решение на общото събрание от 10.03.2020г., което не е било атакувано по чл. 74 от ТЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 3 от ТЗ имуществените последици от прекратяването се уреждат въз основа на счетоводен баланс към 31.03.2020 г.

В случая действително е изготвен междинен счетоводен баланс към тази дата. Спорът между страните се свежда до неговата правилност.

Пред първоинстанционния съд е изслушана съдебносчетоводна експертиза, които е изследвала верността на счетоводните записвания. Съдът кредитира основното заключение, което е изготвено след обстоен анализ на структурата на активите и пасивите на дружеството. След корекции на допуснати неточности при воденето на определени счетоводни статии вещото лице е дало заключение какъв би следвало да бъде счетоводният баланс към 31.03.2020 г.

По него активите са на обща стойност 708000 лева (материални запаси от 589000 и парични средства от 119000). Пасивите са формирани от стойността на първоначалния капитал от 5000 лева, загуба от минали години от 58000 лева текуща загуба от 2000 лева и задължения от 763000 лева.

При тези данни е ясно, че чистата стойност на активите е негативна величина: - 55000 лева, поради което няма как да бъде изплатена стойността на дружествения дял на въззивникът – ищец.

Съдът не възприема тезата на въззивника, че при формирането на пасивите не трябвало да участват задължения към съдружниците от платени от тях вноски на обща стойност 634548,80 лева. В допълнителното заключение на вещото лице от 07.02.2022 г. тези вноски са подробно описани. Всички плащания са били извършени по банков път през периода 21.10.2013

г. – 01.06.2016 г. и нито едно от тях не обозначено като безвъзмездно (повечето са оформени като „вноска от съдружник“ или „вноска за строителство“). Следователно няма основание тези постъпления да се третираят като безвъзмезден финансов ресурс, увеличаващ нетната стойност на активите. Въззивникът С. не може да замества ответното дружеството в тези правоотношения и да се позовава на погасителна давност в настоящия процес. Голяма част от вземанията на съдружниците са били съдебно предявени, с което давността е била прекъсната. По приключилите дела исковете са били уважени. Вземането на въззивника за връщане на направените от него парични вноски на обща стойност 31514 лева също е било предмет на осъдителен иск по гр. дело № 409/2019 г. на РС - Ц. уважен изцяло с влязло в сила решение (потвърдено с решение по в.гр.д № 1783/2020 г. на ОС – Бургас (л. 218-222), недопуснато до касационно обжалване с определение от 17.11.2021 г. по т.д. № 565/2021 г. на ВКС, I търг. отд.). При това положение неправилно би било ответникът да отписва задълженията си по счетоводен път.

Съдът отбелязва, че разрешаването на настоящия спор няма как да се основава на предходни погрешни счетоводни записвания.

Изложеното налага извод за неоснователност на предявения иск по чл. 125, ал. 3 и чл. 133, ал. 1 от ТЗ.

До същия извод е достигнал и първоинстанционният съд, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК в полза на въззиваемото дружество следва да бъдат присъдени разноски пред настоящата инстанция (заплатен адвокатски хонорар) в размер на 2500 лева съгласно представения неоспорен списък по чл. 80 от ГПК.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 273 от 06.12.2022 г. по търговско дело № 20212100900187/2021 г. на Окръжен съд – Бургас.

ОСЪЖДА А. В. С., руски гражданин, роден на ***** г., с постоянен адрес: Р.Ф. гр. Т. ул. „С. №*, ап. *, със съдебен адрес гр. Б., ул.

„Т*“ № *, ап. * - адв. Т. Пеева да заплати на „К.“ ООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. Ц. ул. „С. №*, със съдебен адрес гр. Б., ул. „А.“ № * – адв. Н. Д. съдебноделоводни разноси за въззивното разглеждане на делото в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____